

مصاحبه با خانم فرخ لقا سیدی یکی از معلمان گرانقدر و بازنشسته دانش آموزان ناشنوا

خانم فرخ لقا سیدی یکی از معلمان بازنشسته سازمان آموزش و پرورش استثنایی یکی از پیش کسوتان نمونه در آموزش و پرورش دانش آموزان ناشنواست....

این معلم شریف در سال ۱۳۱۳ متولد و در سال ۱۳۳۴ با اندوخته ای از تجربه های ارزنده به استخدام آموزش و پرورش استثنایی در می آمد و در سال ۱۳۶۰ به مقام بازنشستگی نایل می شد و هم اکنون دوران بازنشستگی خود را سپری می کند....

ما با قدردانی از تلاش های ارزنده این آموزگار گرانقدر و بازنشسته و برای شنیدن سخنان و تجربه های ایشان که حاصل سال ها تلاش متمادی است، مصاحبه ای را ترتیب داده ایم که آموزگاران دانش آموزان ناشنوا بتوانند از آن بهره مند شوند....

مخالف درز مینه تدوین، برنامه ریزی و ارایه طرح های نوان پخشی و بروهتی، گسترش فضای آموزشی و تالیف کتاب های جدید مناسب بانیازهای دانش آموزان ناشنوا می باشد.

همچنین در زمینه تشخیص ویژگی های روان شناختی ناشنایان و اصلاح رفتار آنها از مشاورین زیده استفاده می شود و در حال حاضر نیز در زمینه استفاده از خدمات نوان پخشی در زمینه های شخصی از جمله استفاده از سمعک های شنوایی پیشرفت های قابل توجه را ملاحظه می نماییم که در گذشته کمتر جنین تغیراتی را ملاحظه می کردیم البته باز هم کاستی ها و تقصی هایی در سایر زمینه ها موجود است که امیدوارم

■ **دشکر از اینکه وقت نان را در اسپارتا قرار دادید. لطفاً بفرمایید چه عاملی باعث شد که شما حرفه معلمنی ناشنایان را برگزیدید؟**

من از دوران کودکی علاقه وافری به شغل معلمنی داشتم.... با گذشت زمان احساس می کردم که می توانم بسیاری از بزرگی های خود را به خوبی انتقال دهم. در آن زمان یکی از علایق و افراد من خدمت به معلولان و افراد با ناتوانی ها و محرومیت های شناوری بود.... به طوری که احساس می کردم باید معلمان این افراد از تجربه و تخصص کافی برخوردار باشند تا بتوانند در زمینه بهبود آموزش و پرورش آفان گام های مؤثری برداشند.

از همان دوران براین باور اعتقاد راسخ داشتم که می توانم به حال آنان مفید باشم و خداوند بزرگ نیز در این راه همرا حمایت کرد تا در این شغل مقدس مشغول خدمت گردد.

■ **نظر شما از زمانی که وارد حرفه معلمنی شدید چه تغییرات عمده ای در آن به وجود آمده است؟**

به نظر من تغییرات موجود تسبیت به گذشته بسیار بارز و مشخص است. برای مثال یکی از تغییرات عمده گسترش مشارکت های

کتاب‌ها بسازد... پس از ساختن این قفسه‌چوبی، اعتماد به نفس وی نسبت به مهارت‌ها استعدادهایش گسترش یافت، به طوری که باعث شد محبویت وی در گروه همکلاسی‌ها، افزوده شود و بسیاری از نگرانی‌ها و اضطراب‌های او کاهش یافت، من نیز با همراه کردن مقاومت درسی با هنر و نقاشی و ساختن وسایل مورد علاقه‌اش توانستم او را از رخوت و کندی بپرورد آورم و در فرآیندهای درسی و تحصیلی به موفقیت برسانم.

■ با عنایت به تجربه شغلی خود چه نویسیدهایی را برای خانواردها و معلمان این عزیزان دارید؟
والدین و آموزگاران عزیز باید در رویارویی با دانش آموزان ناشنوازی عزیز صبر و برداشت را پیشه نمایند.

بکی از مهم‌ترین نکته‌های اساسی در این رابطه نیز توجه به محیط امن خانواده است. برایه نظر من خشونت‌ها و برخوردهای تا خوست در محیط خانوادگی باعث برهم‌زن آرامش و پایین آمدن دفت، توجه و تمرکز آنان می‌شود، از والدین گرامی تقاضا می‌کنم تو ایجاد یک محیط راحت از هیچ تلاشی فروگذار ننمایند. همچنین از آموزگاران تقاضا می‌کنم که بسیاری از نکته‌های اصلی دروس را به صورت محسوس و عینی به شاگردان تفهیم ننمایند. به عارت دیگر اگر کوکان ناشنوا با اشنا و اتفاق و محسوس و عینی کار کنند، یادگیری آنان نیز عمیق نر خواهد بود و در نتیجه کارایی بهتری را در بادگیری لشان خواهند داد... با تشکر از وقتی که در اختیار ما قراردادید، سلامت و سعادت جنابعالی را از خداوند خواستارم.

با توکل به خدای یگانه و باری مسولین و دست اندرگاران سازمان استثنایی این نواقص برطرف شوند

■ اگر می‌توانستید نکته اساسی و مهمی را در شغل خود نفیر دهند. گدامه کرا انتخاب می‌کردند؟

به نظر من یکی از مهم‌ترین موضوع‌های اساسی، تغییر نگرش آموزگاران در زمینه کسب دانش شخصی و ارایه خلاقیت‌ها و ابداع روش‌های نوین برای رفع مشکلات یادگیری و رفتاری دانش آموزان ناشنواست. یک معلم ناشنوا باید انگیزه لازم برای تحقیق و پژوهش را از دست ندهد، بلکه تلاش و علاقه و افراد به پژوهش و تحقیق را تقویه و اه خود قرار داده، بتواند بر مشکلات و معضلات اجتماعی و فشارهای محیطی خویش غلبه نماید و در نتیجه دستاوردهای تحقیقاتی خود را به جامعه ناشنوايان تقدیم نماید...

■ یکی از دانش آموزانی را که در مورد او در کار خود به پیش‌برین موفقیت دست یافته‌اید را توصیف کرده و نحوه کار خود را با وی نویسیده؟

ج-در مورد یکی از دانش آموزان خود به نام "احمد" در گذشته خاطره بسیار زیبایی دارد، این دانش آموز دچار نقص تکلم و سنوایی بود و از اضطراب و نگرانی رنج می‌برد وی بسیار زود برانگیخته می‌شد و از هر فرصتی برای جنجال و درگیری با همکلاسی‌هایش استفاده می‌کرد... در یکی از روزها من متوجه شدم که وی علاقه و افرای به ساختن وسایل چوبی دارد تا اینکه یک روز او را شویق کردم که با استفاده از قطعات چوب، یک قفسه برای نگهداری

